

○ คำสั่ง

(ต. ๒๑)

คำร้องที่ ๘๓๘/๒๕๖๔
คำสั่งที่ ๗๙๗/๒๕๖๕

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๘ เดือน พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๖๕

ระหว่าง { นายวัฒนศักดิ์ ศุภศักดิ์ ผู้ฟ้องคดี

ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลจังหวัดอุดรดิตถ์ ที่ ๑

ผู้อำนวยการสำนักงานประจำศาลจังหวัดอุดรดิตถ์ ที่ ๒

อธิบดีผู้พิพากษามาค ๖ ที่ ๓

เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรม ที่ ๔

สำนักงานศาลยุติธรรม ที่ ๕

คณะกรรมการข้าราชการศาลยุติธรรม ที่ ๖

คณะอนุกรรมการข้าราชการศาลยุติธรรมเกี่ยวกับการร้องทุกข์ ที่ ๗

ประธานศาลฎีกา ที่ ๘

ปลัดกระทรวงมหาดไทย ที่ ๙ ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ อันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมาย (คำร้องอุทธรณ์คำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา)

ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่ง ในคดีหมายเลขดำที่ บ. ๘๐/๒๕๖๔ หมายเลขแดง ที่ บ. ๑๑๓/๒๕๖๔ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองพิษณุโลก)

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า เมื่อครั้งผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งนิติกร ๕ สำนักงานประจำศาลจังหวัดอุดรดิตถ์ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือ ที่ ศย ๓๐๖.๐๑๖/๖๓๐๑ ลงวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๙ ส่งตัวผู้ฟ้องคดีพร้อมเอกสารหลักฐานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องไปรายงานตัว

/เพื่อเข้ารับราชการ...

เพื่อเข้ารับราชการที่สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ออกหนังสือดังกล่าวโดยไม่มีอำนาจเป็นการออกคำสั่งทางปกครองที่กระทบต่อสิทธิหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีที่ทำให้ต้องเดินทางไปสำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทยโดยที่ยังไม่มีการโอนใดๆ โดยในข้อมูลประวัติข้าราชการเป็นการช่วยราชการเนื่องจากยังไม่มีกรับโอนผู้ฟ้องคดีไปบรรจุรับราชการที่สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย อีกทั้งอำนาจในการส่งตัวและจัดทำหนังสือรายงานตัวเป็นอำนาจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ลงนามสั่งการท้ายหนังสือ ที่ ศย ๐๐๔/๔๐๔๔๖ ลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๒ และมีหนังสือ ที่ ศย ๓๐๖.๐๑๖/๖๓๐๑ ลงวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๒ โอนผู้ฟ้องคดีไปสำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทยจึงเป็นการกั้นแกล้งให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งหน้าที่ราชการและเป็นการกระทำการโดยไม่มีอำนาจ ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหาย ผู้ฟ้องคดีได้ร้องทุกข์ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๗ แล้ว แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๗ มีมติไม่รับคำร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ชดใช้ค่าเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดีปีละ ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท นับตั้งแต่วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๒ เป็นต้นไป พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับจากวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๒ เป็นต้นไป จนกว่าจะมีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีได้เข้าปฏิบัติราชการที่ศาลจังหวัดอุดรธานี

๒. ให้ผู้ฟ้องคดีได้รับการเยียวยาตำแหน่งเหมือนกับบุคคลที่ทำงานที่สำนักงานศาลยุติธรรมซึ่งบรรจุเข้ารับราชการเมื่อวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๔๓ เป็นต้นไป โดยพิจารณาจากผู้ที่ดำรงตำแหน่งปัจจุบัน และเลื่อนระดับตำแหน่งย้อนหลังให้แก่ผู้ฟ้องคดี

ผู้ฟ้องคดีมีคำขอพร้อมกับคำฟ้องขอให้ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาคดีแบบเร่งด่วน และได้สวนถูกเงิน และได้ยื่นคำร้อง ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๖๔ ขอคุ้มครองชั่วคราวก่อนมีคำพิพากษาโดยการได้สวนถูกเงิน ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งเมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๖๔ ยกคำขอได้สวนถูกเงินของผู้ฟ้องคดี

ผู้ฟ้องคดียื่นคำขอ ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๖๔ ขอให้ได้สวนถูกเงินเพื่อมีคำสั่งตามคำขอคุ้มครอง ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งเมื่อวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๖๔ ยกคำขอได้สวนถูกเงินของผู้ฟ้องคดี

ผู้ฟ้องคดียื่นคำขอ ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๖๔ ขอยกเว้นค่าธรรมเนียมศาล

ผู้ฟ้องคดียื่นคำขอ ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๖๔ ขอคุ้มครองชั่วคราวก่อนการพิพากษาโดยเร่งด่วน

ศาลปกครองชั้นต้นได้มีคำสั่งให้สำนักงานศาลปกครองพิษณุโลกตรวจสอบข้อมูลคดีที่เกี่ยวข้องของผู้ฟ้องคดีทั้งในศาลปกครองชั้นต้นและศาลปกครองสูงสุด และมีคำสั่งให้คัดถ่ายสำเนาคำสั่งศาลปกครองสูงสุดที่ คบ. ๑๖๗/๒๕๖๔ และคำสั่งของศาลปกครองพิษณุโลกในคดีหมายเลขดำที่ บ. ๑๑๓/๒๕๖๓ หมายเลขแดงที่ บ. ๔/๒๕๖๔ ไว้ในสำนวนคดีนี้และแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบแล้ว

/ผู้ฟ้องคดี...

ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ คัดค้านการนำคำสั่งศาลปกครองสูงสุดที่ คบ. ๑๖๗/๒๕๖๔ และคำสั่งศาลปกครองพิษณุโลก คดีหมายเลขดำที่ บ. ๑๑๓/๒๕๖๓ หมายเลขแดงที่ บ. ๔/๒๕๖๔ เข้าไว้ในสำนวนคดีนี้ และขอให้ศาลเรียกคดีหมายเลขดำที่ บ. ๒๙/๒๕๖๓ ของศาลปกครองนครศรีธรรมราชเข้ามาในคดี

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีหนังสือ ที่ ศย ๓๐๖.๐๑๖/๖๓๐๑ ลงวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ส่งตัวผู้ฟ้องคดีพร้อมเอกสารหลักฐานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องไปรายงานตัวเพื่อรับราชการที่สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทยเป็นคำสั่งทางปกครองไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากยังไม่มี การรับโอนผู้ฟ้องคดีไปบรรจุรับราชการที่สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย อีกทั้งเป็นการกระทำการโดยไม่มีอำนาจ ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหาย ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ชดใช้ค่าเสียหายพร้อมดอกเบี้ยให้แก่ผู้ฟ้องคดี และให้ผู้ฟ้องคดีได้รับการเยียวยาตำแหน่งเหมือนกับบุคคลที่ทำงานที่สำนักงานศาลยุติธรรมซึ่งบรรจุเข้ารับราชการเมื่อวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๔๓ เป็นต้นไป และเลื่อนระดับตำแหน่งย้อนหลังให้แก่ผู้ฟ้องคดี เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ก่อนที่ผู้ฟ้องคดีจะนำคดีนี้มาฟ้องต่อศาลปกครองพิษณุโลก ผู้ฟ้องคดีเคยยื่นฟ้องต่อศาลปกครองพิษณุโลกในคดีหมายเลขดำที่ บ. ๑๑๓/๒๕๖๓ โดยผู้ฟ้องคดีบรรยายฟ้องว่า การที่เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรมซึ่งเป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ในคดีนี้มีคำสั่งสำนักงานศาลยุติธรรม ที่ ๑๐๕๘/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๒ ให้อोनผู้ฟ้องคดีไปปฏิบัติหน้าที่ที่สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทยไม่ชอบด้วยกฎหมายส่งผลให้หนังสือของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ซึ่งเป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในคดีนี้ ฉบับลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๒ ที่ส่งตัวผู้ฟ้องคดีไปปฏิบัติราชการที่สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทยเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย และการที่คณะอนุกรรมการข้าราชการศาลยุติธรรมซึ่งเป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๗ ในคดีนี้มีมติไม่รับเรื่องการร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดีเป็นการออกคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ และมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๗ ดังกล่าว และให้ผู้ฟ้องคดีกลับไปปฏิบัติหน้าที่ที่สำนักงานศาลยุติธรรม รวมทั้งให้สำนักงานศาลยุติธรรม ซึ่งเป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ในคดีนี้ชดใช้ค่าเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดี ศาลปกครองพิษณุโลกเห็นว่า ข้อหาที่ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่าเมื่อผู้ฟ้องคดีมิได้อोनมาตามคำสั่งที่ ๓๐๓/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๒ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ระบุเลขคำสั่งดังกล่าวไว้ในคำสั่งโอนย่อมมีผลให้คำสั่งที่ ๑๐๕๘/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๒ เป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย และยอมส่งผลให้หนังสือของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๒ ที่ส่งตัวผู้ฟ้องคดีไปปฏิบัติราชการที่สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทยเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ศาลวินิจฉัยว่า ก่อนที่ผู้ฟ้องคดีจะนำข้อหานี้มาฟ้องต่อศาล ผู้ฟ้องคดีได้เคยยื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครองกลาง ในคดีหมายเลขดำที่ บ. ๔๑๖/๒๕๖๒ โดยบรรยายฟ้องว่า ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลจังหวัดอุตรดิตถ์ซึ่งเป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในคดีนี้ มีหนังสือลงวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๒ ส่งตัวผู้ฟ้องคดีตามคำสั่งสำนักงานศาลยุติธรรม

/ที่ ๑๐๕๘/๒๕๕๒...

ที่ ๑๐๕๘/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๒ ที่ให้โอนผู้ฟ้องคดีไปปฏิบัติหน้าที่ที่สำนักงาน ปลัดกระทรวงมหาดไทยและคณะกรรมการข้าราชการศาลยุติธรรมซึ่งเป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ในคดีนี้ มีมติไม่รับเรื่องร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดีโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ขอให้ศาลพิพากษาหรือมีคำสั่ง เพิกถอนหนังสือสั่งตัวของผู้พิพากษาหัวหน้าศาลจังหวัดอุตรดิตถ์ซึ่งเป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในคดีนี้ และมติของคณะกรรมการข้าราชการศาลยุติธรรมซึ่งเป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ในคดีนี้ และให้ผู้ฟ้องคดี กลับไปปฏิบัติหน้าที่ที่สำนักงานศาลยุติธรรม รวมทั้งให้สำนักงานศาลยุติธรรมซึ่งเป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ในคดีนี้ชดใช้ค่าเสียหายแก่ผู้ฟ้องคดี ซึ่งศาลปกครองกลางมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องของผู้ฟ้องคดี ไว้พิจารณาและให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความเป็นคดีหมายเลขแดงที่ บ. ๒๐๙/๒๕๖๓ เนื่องจากคำฟ้องและคำขอตั้งกล่าว เป็นกรณีที่มีมูลจากการกระทำที่มีประเด็นเดียวกันกับคดี ที่ศาลปกครองสูงสุดได้เคยวินิจฉัยไว้แล้ว ตามคำสั่งที่ คบ. ๑๔๓/๒๕๕๙ คำสั่งที่ คบ. ๕๖/๒๕๖๐ และคำสั่งที่ คบ. ๒๑๑/๒๕๖๑ ซึ่งคำสั่งของศาลปกครองสูงสุดในคดีดังกล่าวเป็นคำสั่งที่ถึงที่สุดแล้ว ตามมาตรา ๗๓ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ กรณีจึงต้องห้ามมิให้คู่กรณีเดียวกันนำคดีในประเด็นที่ศาลได้มีคำสั่งชี้ขาดคดีถึงที่สุดแล้ว มาฟ้องกันอีกในประเด็นที่ได้วินิจฉัยโดยอาศัยเหตุอย่างเดียวกัน ทั้งนี้ ตามข้อ ๙๗ แห่งระเบียบ ของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งคดีของศาลปกครองกลาง คดีหมายเลขดำที่ บ. ๔๑๖/๒๕๖๒ หมายเลขแดงที่ บ. ๒๐๙/๒๕๖๓ ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุดเป็นคำร้องที่ คบ. ๒๐๔/๒๕๖๓ ศาลเห็นว่า เมื่อได้พิจารณา คำฟ้องของผู้ฟ้องคดีในข้อหาแรกแล้ว ผู้ฟ้องคดีก็ได้บรรยายไว้ในคำฟ้องทำนองเดียวกันกับคดี ของศาลปกครองกลาง ในคดีหมายเลขดำที่ บ. ๔๑๖/๒๕๖๒ คดีหมายเลขแดงที่ บ. ๒๐๙/๒๕๖๓ ว่า คำสั่งสำนักงานศาลยุติธรรม ที่ ๑๐๕๘/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๒ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีโอนไป สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย ตั้งแต่วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๒ ตามคำสั่งสำนักงาน ปลัดกระทรวงมหาดไทย ที่ ๓๐๓/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๒ เป็นคำสั่งทางปกครอง ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากคำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทยมิใช่คำสั่งรับโอน ผู้ฟ้องคดี โดยผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ตามหนังสือสำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ที่ ปช ๐๐๑๖/๒๓๐๑ ลงวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๖๐ ที่ระบุว่า ในการรับโอนผู้ฟ้องคดีไปสังกัดสำนักงาน ปลัดกระทรวงมหาดไทย มิได้เป็นการรับโอนตามคำสั่งที่ ๓๐๓/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๒ แต่เป็นการรับโอนข้าราชการพลเรือนสามัญตามคำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย ที่ ๒๘๔/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๒ ในกรณีดังกล่าวเมื่อผู้ฟ้องคดีมิได้โอนมาตามคำสั่ง ที่ ๓๐๓/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๒ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ระบุเลขคำสั่งดังกล่าว ไว้ในคำสั่งโอน ย่อมส่งผลให้หนังสือของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๒ ที่ส่งตัว ผู้ฟ้องคดีไปปฏิบัติราชการที่สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทยเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วย กฎหมายด้วย แม้คดีนี้ผู้ฟ้องคดีจะได้บรรยายคำฟ้องโดยกล่าวอ้างข้อความในหนังสือสำนักงาน

/ป้องกัน...

ป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ที่ ปช ๐๐๑๖/๒๓๐๑ ลงวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๖๐ เป็นเหตุแห่งความไม่ชอบด้วยกฎหมายของคำสั่งสำนักงานศาลยุติธรรม ที่ ๑๐๕๘/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๒ เพื่อให้แตกต่างจากคดีอื่น และได้มีการสลับสับเปลี่ยนตัวผู้ถูกฟ้องคดี และจำนวนผู้ถูกฟ้องคดีไปบ้าง แต่เมื่อพิจารณาสภาพแห่งข้อหาและข้ออ้างที่อาศัยเป็นหลักแห่งข้อหารวมทั้งคำขอก็มีลักษณะทำนองเดียวกันกับคดีซึ่งอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุดเป็นคำร้องที่ คบ. ๒๐๔/๒๕๖๓ ซึ่งประเด็นที่เป็นประเด็นหลักยังเป็นเรื่องเดียวกันกับคดีก่อนคือเรื่องและผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับความเป็นธรรมจากการโอนและการรับโอนตามคำสั่งสำนักงานศาลยุติธรรม ที่ ๑๐๕๘/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๒ และตามคำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย ที่ ๓๐๓/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๒ จึงเป็นคำฟ้องที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด ต้องห้ามมิให้ศาลรับไว้พิจารณาตามข้อ ๓๖ (๑) แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ ข้อหาที่สอง ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่าการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๖๒ ให้ผู้ฟ้องคดีโอนไปสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทยตามคำสั่งสำนักงานศาลยุติธรรม ที่ ๑๐๕๘/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๒ ทำให้ผู้ฟ้องคดีเสียหายประโยชน์ ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ชดใช้ค่าเสียหายพร้อมดอกเบี้ยจนกว่าผู้ฟ้องคดีจะได้กลับไปปฏิบัติราชการที่ศาลจังหวัดอุดรธานี ศาลเห็นว่า เมื่อข้อหานี้มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยก่อนว่า คำสั่งสำนักงานศาลยุติธรรม ที่ ๑๐๕๘/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๒ เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ซึ่งเป็นกรณีที่ศาลไม่อาจรับคำฟ้องข้อหานี้ไว้พิจารณาได้ จึงมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา และให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความ เป็นคดีหมายเลขแดงที่ บ. ๔/๒๕๖๔

เมื่อได้พิจารณาคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีในคดีนี้และคดีของศาลปกครองพิษณุโลก คดีหมายเลขดำที่ บ. ๑๑๓/๒๕๖๓ หมายเลขแดงที่ บ. ๔/๒๕๖๔ แล้ว เห็นได้ว่า ผู้ฟ้องคดีได้บรรยายคำฟ้องในคดีนี้ทำนองเดียวกันกับคดีของศาลปกครองพิษณุโลกว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ส่งตัวผู้ฟ้องคดีไปปฏิบัติราชการที่สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทยเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหาย และมีคำขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ชดใช้ค่าเสียหายเช่นเดียวกัน แม้คดีนี้ผู้ฟ้องคดีได้มีการสลับปรับเปลี่ยนตัวผู้ถูกฟ้องคดีและจำนวนผู้ถูกฟ้องคดี และมีได้มีคำขอให้เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ที่ให้โอนผู้ฟ้องคดีไปบรรจุที่สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย รวมทั้งมีรายละเอียดการเยียวยาความเสียหายและจำนวนเงินค่าเสียหายแตกต่างกับคดีของศาลปกครองพิษณุโลกดังกล่าว แต่เมื่อพิจารณาสภาพแห่งข้อหาและข้ออ้างที่อาศัยเป็นหลักแห่งข้อหารวมทั้งคำขอก็มีลักษณะทำนองเดียวกันทั้งสองคดี คือ ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างว่าไม่ได้รับความเป็นธรรมจากการโอนไปบรรจุที่สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีหนังสือลงวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๒ ส่งตัวผู้ฟ้องคดีไปรายงานตัวที่สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทยไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ชดใช้ค่าเสียหาย โดยคดีนี้และคดีหมายเลขดำที่ บ. ๑๑๓/๒๕๖๓ หมายเลขแดง

/ที่ บ. ๔/๒๕๖๔...

ที่ บ. ๔/๒๕๖๔ มีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยก่อนเหมือนกันว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ในคดีนี้มีคำสั่งโอนผู้ฟ้องคดีไปบรรจุที่สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทยเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ซึ่งเป็นประเด็นที่ศาลในคดีหมายเลขดำที่ บ. ๑๑๓/๒๕๖๓ หมายเลขแดงที่ บ. ๔/๒๕๖๔ ได้วินิจฉัยไว้แล้ว การที่ผู้ฟ้องคดีนำคดีนี้มาฟ้องต่อศาลปกครองพิชฌุโลกอีก จึงเป็นการดำเนินกระบวนการพิจารณาซ้ำตามข้อ ๙๖ แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ อีกทั้ง ข้อเท็จจริงปรากฏต่อมาอีกว่า ศาลปกครองสูงสุดได้มีคำสั่งที่ คบ. ๑๖๗/๒๕๖๔ ยืนตามคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองกลาง) ซึ่งคำสั่งศาลปกครองสูงสุดให้เป็นที่สุด ตามมาตรา ๗๓ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังนั้น การที่ผู้ฟ้องคดีนำคดีนี้มาฟ้องต่อศาลโดยอ้างว่าการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีหนังสือ ที่ ศย ๓๐๖.๐๑๖/๖๓๐๑ ลงวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๒ ส่งตัวผู้ฟ้องคดีไปรายงานตัวเพื่อเข้ารับราชการที่สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทยไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงฟ้องขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ชดใช้ค่าเสียหายพร้อมดอกเบี้ย และให้ผู้ฟ้องคดีได้รับการเยียวยาตำแหน่งเหมือนบุคคลที่ทำงานที่ศาลยุติธรรมซึ่งบรรจุเข้ารับราชการเมื่อวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๔๓ เป็นต้นไป และโดยที่คดีนี้และคดีของศาลปกครองพิชฌุโลก คดีหมายเลขดำที่ บ. ๑๑๓/๒๕๖๓ หมายเลขแดงที่ บ. ๔/๒๕๖๔ และคดีของศาลปกครองกลาง คดีหมายเลขดำที่ บ. ๔๑๖/๒๕๖๒ หมายเลขแดงที่ บ. ๒๐๙/๒๕๖๓ มีการกระทำที่เป็นเหตุแห่งการฟ้องคดีและคำขอเดียวกัน ซึ่งศาลปกครองสูงสุดได้มีคำสั่งยืนตามคำสั่งของศาลปกครองกลาง คดีจึงถึงที่สุดแล้ว กรณีการฟ้องคดีนี้จึงต้องห้ามมิให้คู่กรณีเดียวกันนำคดีในประเด็นที่ศาลได้มีคำสั่งชี้ขาดถึงที่สุดแล้วมาฟ้องกันอีกในประเด็นที่ได้วินิจฉัยโดยอาศัยเหตุอย่างเดียวกัน ตามข้อ ๙๗ แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓

ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณาและให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความ และเมื่อศาลมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณาแล้ว จึงไม่จำเป็นต้องพิจารณาคำขอยกเว้นค่าธรรมเนียมศาล คำขอเกี่ยวกับวิธีการชั่วคราวก่อนการพิพากษาของผู้ฟ้องคดี และคำคัดค้านการที่ศาลนำคำสั่งศาลปกครองสูงสุด ที่ คบ. ๑๖๗/๒๕๖๔ คำสั่งศาลปกครองพิชฌุโลก คดีหมายเลขดำที่ บ. ๑๑๓/๒๕๖๓ หมายเลขแดงที่ บ. ๔/๒๕๖๔ เข้าไว้ในสำนวนคดีนี้แต่อย่างใด รวมทั้งคำขออื่นใดที่เกี่ยวข้องในคดีนี้

ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นที่ไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา ความว่า การฟ้องคดีของผู้ฟ้องคดีไม่เป็นการดำเนินกระบวนการพิจารณาซ้ำแต่อย่างใด เนื่องจากคดีนี้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้มีหนังสือ ที่ ศย ๐๐๔/๓๓๗๑๓ ลงวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ (ผู้พิพากษาหัวหน้าศาล) โดยไม่มีหนังสือจากสำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย (หนังสือทาบทาม) ดังนั้น การดำเนินการหลังจากออกหนังสือดังกล่าว จึงถือเป็นการไม่ชอบด้วยกฎหมายสืบเนื่องต่อกันมาทั้งสิ้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือศาลจังหวัดอุดรดิตถ์ ฉบับลงวันที่ ๒๙

/กรกฎาคม...

กรกฎาคม ๒๕๕๒ ตอบหนังสือลงวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๒ จึงถือว่าเป็นการไม่ชอบสืบเนื่องต่อกันมา และการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้มีหนังสือสำนักงานศาลยุติธรรม ที่ ศย ๐๐๔/๔๔ ลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๒ อีก จึงถือเป็นการไม่ชอบไปด้วย ดังนั้น มูลเหตุในการออกคำสั่งรับโอนและให้โอนผู้ฟ้องคดีไปสำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทยจึงไม่มี และผู้ฟ้องคดีได้ขอสละประเด็นที่สืบเนื่องจากหนังสือสำนักงานศาลยุติธรรม ลงวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ที่ออกโดยไม่มีอำนาจโดยผู้ฟ้องคดีได้เคยกล่าวอ้างเรื่องนี้แล้วในคดีหมายเลขดำที่ บ. ๒๙/๒๕๖๓ ของศาลปกครองนครศรีธรรมราช ดังนั้น ที่ศาลปกครองชั้นต้นอ้างว่าคดีนี้เหมือนกับคดีที่เคยยื่นฟ้องจึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย และในคดีหมายเลขดำที่ บ. ๑๑๓/๒๕๖๓ ของศาลปกครองพิษณุโลกเอง ผู้ฟ้องคดีก็ได้แจ้งความร้องทุกข์ให้ดำเนินคดีอาญา ตามบันทึกประจำวัน ของ สภ. ลป ลงวันที่ ๑๐ และวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๖๔ ดังนั้น คดีนี้จึงมีการกระทำเพียงการออกหนังสือของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ฉบับลงวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๒ เท่านั้น ที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ฟ้องคดี และเป็นการใช้อำนาจบริหารทั่วไปของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ที่ไม่ชอบ และในขณะที่ผู้ฟ้องคดีปฏิบัติหน้าที่ราชการที่สำนักงานจังหวัดลำปางโดยไม่มี การรับโอนมาบรรจุ นั้น ผู้ฟ้องคดีได้ทราบเรื่องที่สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทยไม่เคยมีหนังสือถึงสำนักงานศาลยุติธรรมเพื่อทาบถามขอตัวผู้ฟ้องคดีเลย และในคำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย ที่ ๒๘๔/๒๕๕๒ ก็ไม่ปรากฏชื่อผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด ตามหนังสือ ปช ๐๐๑๖/๒๓๐๑ ลงวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๖๐ คำสั่งรับและโอนผู้ฟ้องคดีที่เป็นเรื่องที่สืบเนื่องกันมาจากการมีหนังสือลงวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๒ จึงเป็นการไม่ชอบ โดยข้อพิพาทในคดีนี้ มีเพียงหนังสือลงวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๒ เท่านั้น ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งให้ศาลปกครองชั้นต้นแสวงหาข้อเท็จจริงใหม่ โดยมีคำสั่งให้ยื่นสำนวนไปยังศาลปกครองชั้นต้นเพื่อตรวจคำฟ้องและให้ผู้ฟ้องคดีได้แก้ไขคำฟ้องให้เป็นไปตามหนังสือ ที่ มท ๐๒๐๕.๓/๕๖๙๐ ลงวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ทั้งนี้ ผู้ฟ้องคดีเพิ่งทราบว่าสำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทยได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ สอบถามไปยังสำนักงานศาลยุติธรรมเกี่ยวกับการออกหนังสือลงวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ที่เป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหาย คดีนี้จึงมีเพียงการส่งตัวผู้ฟ้องคดีไปปฏิบัติราชการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ลงวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๒ ตามอำนาจทั่วไปของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เท่านั้น คดีนี้ จึงไม่เกี่ยวข้องกับคดีที่ศาลปกครองชั้นต้นเคยส่งให้ โดยผู้ฟ้องคดีไม่เคยฟ้องหนังสือสำนักงานศาลยุติธรรม ลงวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ที่มีถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ แต่อย่างใด

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งให้ศาลปกครองชั้นต้นแสวงหาข้อเท็จจริงใหม่ โดยมีคำสั่งให้ยื่นสำนวนไปยังศาลปกครองชั้นต้นเพื่อตรวจคำฟ้องและให้ผู้ฟ้องคดีได้แก้ไขคำฟ้องให้เป็นไปตามหนังสือ ที่ มท ๐๒๐๕.๓/๕๖๙๐ ลงวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ และขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งให้ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาคดีแบบเร่งด่วน และมีคำสั่งให้ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่ง ดังนี้

/๑. ไต่สวน...

๑. ใต้อนวนและมีการมีคำสั่งทุเลาการบังคับการส่งตัวผู้ฟ้องคดีไปสำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทยเป็นการชั่วคราวในระหว่างพิจารณาคดีของศาลปกครองชั้นต้น
๒. ให้เรียกกระทรวงการคลังเข้ามาเป็นผู้ร้องสอด และเรียกผู้อำนวยการศาลจังหวัดอุดรธานีเข้ามาเป็นผู้ถูกฟ้องคดีด้วย

ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาแล้วเห็นว่าคดีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่า ศาลมีอำนาจรับคำฟ้องไว้พิจารณาหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า มาตรา ๗๓ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ บัญญัติว่า คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลปกครองสูงสุดให้เป็นที่สุด และข้อ ๙๗ กำหนดว่า คดีที่ได้มีคำพิพากษาหรือคำสั่งชี้ขาดคดีถึงที่สุดแล้ว ห้ามมิให้คู่กรณีเดียวกันฟ้องกันอีกในประเด็นที่ได้วินิจฉัยโดยอาศัยเหตุอย่างเดียวกัน

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีหนังสือ ที่ ศย ๓๐๖.๐๑๖/๖๓๐๑ ลงวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ส่งตัวผู้ฟ้องคดีพร้อมเอกสารหลักฐานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องไปรายงานตัวเพื่อรับราชการที่สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทยเป็นคำสั่งทางปกครองไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากยังไม่มี การรับโอนผู้ฟ้องคดีไปบรรจุรับราชการที่สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย อีกทั้งเป็นการกระทำการโดยไม่มีอำนาจ ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหาย ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ชดใช้ค่าเสียหายพร้อมดอกเบี้ยให้แก่ผู้ฟ้องคดี และให้ผู้ฟ้องคดีได้รับการเยียวยาตำแหน่งเหมือนกับบุคคลที่ทำงานที่สำนักงานศาลยุติธรรม ซึ่งบรรจุเข้ารับราชการเมื่อวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๓ เป็นต้นไป โดยก่อนที่ผู้ฟ้องคดีจะนำคดีนี้มาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองพิษณุโลก) ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีได้เคยยื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครองกลาง ในคดีหมายเลขดำที่ บ. ๔๑๖/๒๕๖๒ โดยผู้ฟ้องคดีฟ้องและแก้ไขเพิ่มเติมฟ้องว่า ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลจังหวัดอุดรธานีซึ่งเป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในคดีนี้ได้มีหนังสือ ที่ ศย ๓๐๖.๐๑๖/๖๓๐๑ ลงวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๒ ส่งตัวผู้ฟ้องคดีเพื่อไปรายงานตัวที่สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทยโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากคำสั่งสำนักงานศาลยุติธรรมที่ ๑๐๕๘/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๒ ที่ให้โอนผู้ฟ้องคดีไปสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย เป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ขอให้เพิกถอนหนังสือส่งตัวของผู้พิพากษาหัวหน้าศาลจังหวัดอุดรธานี และให้ผู้ฟ้องคดีกลับไปปฏิบัติหน้าที่ที่สำนักงานศาลยุติธรรม รวมทั้งให้สำนักงานศาลยุติธรรมซึ่งเป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ในคดีนี้ ชดใช้ค่าเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดี คำฟ้องและคำขอท้ายฟ้องในคดีนี้ จึงมีสภาพแห่งข้อหาและข้อเท็จจริงที่เป็นมูลเหตุแห่งการฟ้องคดี รวมทั้งคำขอเป็นอันเดียวกันกับคดีหมายเลขดำที่ บ. ๔๑๖/๒๕๖๒ ของศาลปกครองกลาง ซึ่งคดีดังกล่าวศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา เป็นคดีหมายเลขแดงที่ บ. ๒๐๙/๒๕๖๓ ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น และศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งที่ คบ. ๑๖๗/๒๕๖๔

/ยื่นตามคำสั่ง...

ยื่นตามคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น คดีดังกล่าวจึงถึงที่สุดตามมาตรา ๗๓ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติ จัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ การที่ผู้ฟ้องคดีนำคดีนี้มายื่นฟ้อง ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ชดใช้ค่าเสียหายอันเนื่องมาจากการมีหนังสือ ที่ ศย ๓๐๖.๐๑๖/๖๓๐๑ ลงวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๒ ส่งตัวผู้ฟ้องคดีเพื่อไปรายงานตัวที่สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยไม่ชอบด้วยกฎหมายอีก จึงต้องห้ามมิให้คู่กรณีเดียวกันฟ้องกันอีก ในประเด็นที่ได้วินิจฉัยโดยอาศัยเหตุอย่างเดียวกันตามข้อ ๙๗ แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการ ในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ ศาลจึงไม่อาจรับคำฟ้องคดีนี้ ของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณาได้

ส่วนกรณีที่ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า มูลเหตุแห่งการฟ้องคดีนี้สืบเนื่องมาจากการที่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้มีหนังสือ ที่ ศย ๐๐๔/๓๓๗๑๓ ลงวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยไม่มีหนังสือทาบถามจากสำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย ดังนั้น การดำเนินการหลังจาก ออกหนังสือดังกล่าว จึงถือเป็นการไม่ชอบด้วยกฎหมายไปด้วย คดีนี้จึงมีเพียงการส่งตัวผู้ฟ้องคดี ไปปฏิบัติราชการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามหนังสือลงวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๒ ซึ่งเป็นอำนาจทั่วไป ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เท่านั้น โดยผู้ฟ้องคดีไม่เคยยื่นฟ้องหนังสือลงวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ดังกล่าว คดีนี้จึงไม่เกี่ยวข้องกับคดีอื่นที่ผู้ฟ้องคดีได้เคยยื่นฟ้องต่อศาล นั้น เห็นว่า คดีนี้ผู้ฟ้องคดี ฟ้องโดยมีคำขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ชดใช้ค่าเสียหายอันเนื่องมาจากการมีหนังสือ ที่ ศย ๓๐๖.๐๑๖/๖๓๐๑ ลงวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๒ ส่งตัวผู้ฟ้องคดีเพื่อไปรายงานตัวที่สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย และให้ผู้ฟ้องคดีได้รับการเยียวยาตำแหน่งเหมือนกับ บุคคลที่ทำงานที่สำนักงานศาลยุติธรรม ข้อกล่าวอ้างของผู้ฟ้องคดีที่ว่ามูลเหตุแห่งการฟ้องคดีนี้ สืบเนื่องมาจากการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้มีหนังสือ ที่ ศย ๐๐๔/๓๓๗๑๓ ลงวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยไม่มีหนังสือทาบถามจากสำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย เป็นเหตุให้การดำเนินการหลังจกมีหนังสือดังกล่าว เป็นการไม่ชอบด้วยกฎหมายไปด้วย จึงเป็นเพียง การยกข้อต่อสู้ของผู้ฟ้องคดีเพื่อประกอบการพิจารณาของศาลตามผู้ฟ้องคดีมีคำขอท้ายฟ้อง เท่านั้น แต่ประเด็นหลักที่เป็นข้อหาแห่งคดีตามฟ้องยังคงเป็นเรื่องเดียวกันกับคดีหมายเลขดำ ที่ บ. ๔๑๖/๒๕๖๒ ของศาลปกครองกลาง ซึ่งถึงที่สุดโดยศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งที่ คบ. ๑๖๗/๒๕๖๔ ยื่นตามคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นที่ไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณาแล้ว อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีไม่อาจรับฟังได้

ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีมีคำขอมาในคำร้องอุทธรณ์ขอให้ศาลปกครองสูงสุดไต่สวนและมีคำสั่งทุเลาการบังคับการส่งตัวผู้ฟ้องคดีไปสำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทยเป็นการชั่วคราว ในระหว่างพิจารณาคดีของศาลปกครองชั้นต้นตามคำขอท้ายอุทธรณ์ข้อ ๑ และให้ศาลเรียก กระทรวงการคลังเข้ามาเป็นผู้ร้องสอด และเรียกผู้อำนวยการศาลจังหวัดอุดรดิตถ์เข้ามาเป็นผู้ถูกฟ้องคดีด้วยตามคำขอท้ายอุทธรณ์ข้อ ๒ นั้น เห็นว่า คดีนี้มีประเด็นที่ศาลปกครองสูงสุด ต้องวินิจฉัยในชั้นอุทธรณ์เพียงว่าศาลมีอำนาจรับคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณาได้หรือไม่ ไม่มีกรณี

/ที่ศาลปกครองสูงสุด...

ที่ศาลปกครองสูงสุดจะต้องวินิจฉัยในประเด็นอื่น ผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจมีคำขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งตามคำขอดังกล่าวได้

การที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณาและให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความ และเมื่อศาลมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณาแล้ว จึงไม่จำเป็นต้องพิจารณาคำขอยกเว้นค่าธรรมเนียมศาล คำขอเกี่ยวกับวิธีการชั่วคราวก่อนการพิพากษาของผู้ฟ้องคดี และคำคัดค้านการที่ศาลนำคำสั่งศาลปกครองสูงสุด ที่ คบ. ๑๖๗/๒๕๖๔ คำสั่งศาลปกครองพิษณุโลก คดีหมายเลขดำที่ บ. ๑๑๓/๒๕๖๓ หมายเลขแดงที่ บ. ๔/๒๕๖๔ เข้าไว้ในสำนวนคดีนี้แต่อย่างใด รวมทั้งคำขออื่นใดที่เกี่ยวข้องในคดีนี้ นั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วย

จึงมีคำสั่งยืนตามคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น และมีคำสั่งไม่รับคำขอตายคำร้องอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีข้อ ๑ และข้อ ๒

นายสมรรถชัย วิศาลาภรณ์
ประธานแผนกคดีบริหารงานบุคคล
ในศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายพรชัย มนัสศิริเพ็ญ
ประธานแผนกคดีสิ่งแวดล้อม
ในศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการหัวหน้าคณะ

ช่วยทำงานชั่วคราวในตำแหน่ง รองประธานศาลปกครองสูงสุด

นายประวิตร บุญเทียม
ประธานแผนกคดีละเมิดและความรับผิดโดยชอบ
ในศาลปกครองสูงสุด

นายสมชาย เอ็มโอช
ประธานแผนกคดีบริหารราชการแผ่นดิน
ในศาลปกครองสูงสุด

นายอนุวัฒน์ ธาราแสวง
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

